

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013. Această traducere a fost efectuată de către Grefa Curții și nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013. This translation was prepared by the Court's Registry and does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013. La présente traduction a été effectuée par le greffe de la Cour et ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Hristovi c. Bulgariei – 42697/05

Hotărârea 11.10.2011 [Secția IV]

Articolul 3

Anchetă efectivă

Absența unei anchete efective asupra descinderii la domiciliul unei familii a agenților de poliție mascați : violare

În fapt : Reclamanții, un cuplu căsătorit și fiica lor în vârstă de cinci ani, au afirmat că, în februarie 2004, un grup de polițiști mascați au dat buzna în apartamentul lor, au aplicat lovituri cu picioarele și cu pumnii tatălui și au amenințat cu moartea întreaga familie. Unul dintre polițiști și-a îndreptat arma spre mamă și fiică. Ca rezultat al evenimentelor, copilul a fost diagnosticat ca suferind de stres post-traumatic. Mama a introdus o plângere penală împotriva agenților de poliție, însă autoritățile au refuzat inițierea urmăririi penale, considerând că polițiștii conduceau la momentul faptelor denunțate o operațiune specială ce avea ca scop depistarea membrilor unui grup criminal organizat și că nimic nu a indicat abuzul de forță din partea acestora împotriva reclamanților sau amenințarea lor. Recursurile mamei au fost refuzate, mai ales pe motiv că stresul post-traumatic invocat nu putea fi considerat ca dovadă a relelor tratamente. Ulterior, tatăl a fost condamnat la șase ani de închisoare pentru complicitate la fals.

În drept : Articolul 3 (*aspectul procedural*) : Afirmatia reclamanților conform căreia agenții de poliție mascați i-au intimidat și amenințat cu arma este detaliată și coerentă. Fiica, care nu avea decât cinci ani la momentul faptelor, a fost afectată profund de cele întâmplate. De aceea plângerea reclamanților care denunțau intimidare și amenințarea cu moartea din partea unui polițist mascat ce ținea cu arma doi dintre reclamanți, era cel puțin discutabilă. Autoritățile aveau obligația de a conduce o anchetă efectivă bazată pe plângerea lor.

Or, Curtea constată cu preocupare că, precum și în alte cauze contra Bulgariei referitoare la acțiunile agenților speciali ai poliției*, polițiștii implicați în cauză, nu au fost nici indentificați, nici interogați. Deși preocupările legitime de securitate pot solicita măsuri de confidențialitate în cazul acțiunilor organizate de către agenții forțelor speciale, dreptul și practica internă trebuie să fie considerate incompatibile cu obligația de a investiga acuzațiile credibile de rele tratamente atunci când, precum în acest caz, nu se permite nici măcar anchetatorilor să cunoască identitatea agenților implicați și să-i interogheze în mod adecvat.

Curtea emite rezerve serioase în ceea ce privește folosirea polițiștilor mascați și înarmați într-un cadru familial în care nu era niciun risc ca forțele de ordine să întâlnească rezistență armată. Dacă circumstanțele sunt de așa natură încât autoritățile trebuie să mobilizeze agenți mascați pentru a proceda la arestare, este necesar ca acești agenți să poarte un semn distinctiv, care, menținând anonimatul, să poată permite identificarea lor - de exemplu, un număr matricol. Situația denunțată, care a fost constatată nu numai în această cauză, dar și în alte spețe contra Bulgariei, poate fi analizată ca acordarea unei cvasi - impunități unei anumite categorii de agenți ai poliției. Acest fapt reprezintă un obstacol în desfășurarea anchetei astfel încât aceasta nu poate fi considerată ca fiind efectivă. În speță, efectivitatea anchetei a fost afectată printre altele și de faptul că, pe de o parte, decizia de a nu porni urmărirea penală se baza numai pe declarațiile unui polițist și ale unui anchetator care nu au venit la locul faptei decât după incident, iar pe de altă parte, nici reclamanții și niciun martor independent nu au fost interogați.

La un nivel mai general, aceste lacune grave trebuiesc analizate inclusiv în contextul lipsei aproape totale în dreptul penal bulgar a unor dispoziții (în afara unor referințe la « amenințări ») privind suferința psihologică provocată, de exemplu de operațiuni brutale de percheziție, sechestrare sau arestare: în afară de cazul în care reclamanții pretind cauzarea unei daune corporale de către agenții statului, autoritățile nu sunt obligate să deschidă o anchetă. Această lacună în dreptul penal permite persoanelor posibil responsabile de cauzarea unor traumatisme psihologice - în speță, unui copil - să evite responsabilitatea pentru actele lor.

Prin urmare, ancheta penală asupra pretinselor suferințe de ordin psihologic cauzate reclamanților de către polițiști, nu a fost efectivă.

Concluzie : violare (unanimitate).

Curtea constată neîncălcarea articolului 3 sub aspect material, relele tratamente asupra persoanei tatălui nefiind demonstrate înafara oricărui dubiu rezonabil.

Articolul 41 : 4000 EUR fiecărui dintre părinți și 6 500 EUR fiicei pentru prejudiciu moral.

(A se vedea deasemenea : *Kučera c. Slovaciei*, n° 48666/99, 17 iulie 2007, Notă informativă n°99, și *Rachwalski și Ferenc c. Poloniei*, n°47709/99, 28 iulie 2009)

**Krastanov c. Bulgariei*, n°50222/99, 30 septembrie 2004, și *Rashid c. Bulgariei*, n°47905/99, 18 ianuarie 2007.

© Consiliul European/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată de către Grefa Curții. Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația de mai sus privind drepturile de autor. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was prepared by the Court's Registry. It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée par le greffe de la Cour. Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.